

Üşüyorum

— cumayazıları · 07 Ekim 2011

Ocakta aş değil sabır pişiriyorum sevgilim
Elimden düşürmüyorum başını koyduğun yastığı
Kokun sinmiş odanın her köşesine
Tüm camları açtım ne getirecekse rüzgar getirsin
Susma ne olur sevgilim susma
Sen susunca ben sensiz üşüyorum

Dışarıda hoyratça zaman akıp gidiyor. Susuzluktan menekşeler solmak üzere. Sancılı bir deniz koptu kopacak fırtına. Kuşanıp çıkıyorlar sokaklara güzel kızlar. Onlar giyindikçe insanlıklarını çıkartıp asıyorlar dolaplarına...

Dalında narlar patlamış olgunlaşmakta
Öylece durur, kopartılmayı bekler sessizce
Başımın üzerinde turnalar uçar gider sıcak yerlere
Kanatlarına mı iliştiysen, bu ayrılığın kahırlarını
Susma ne olur sevgilim susma
Sen susunca ben sensiz üşüyorum

Tenim beyaz değil sevinir durur insanlar. Tüm kötülüğü bulaştırmak için koşuştururlar orada burada. Gözlerindeki yaşı gizlemekten öteye gidemezler oysa. Gözlerinden süzülen yaşlar siyah akar yanaklarının altına. İşte o zaman anlarlar siyahta olsa, beyaz da olsa tenleri, gözyaşlarının rengindedir insanlıkları oysa...

Yürekteki sevdaların ateşinden çıkan duman
Ulaşıyor her odun attığımda, yüksek dağların tepesine
Heybetiyle korkutan karlı dağların dumanına karışıyor
Mayın misali deniz yüzeyinde salına, salına gelen gemileri bekliyor
Susma ne olur sevgilim susma
Sen susunca ben sensiz üşüyorum

Bazen geceleri camlarım tıkırdar. Kah uyur, kah uyanık halimle kapı tıkırdadı der uyanırım. Oysa ne kapı sesidir tıkırdayan nede, tıkırdatan bir misafır. Tıkırtısına uyandığım ses yağmurun sesidir. Gecenin sabaha kavuşmasına ne çok zaman var oysa. Uykusuz yine bir gece, hasretinden yorgun ve bir o kadar tedirgin...

Ellerimden bıraktığım, ayaklarıma bağ oluyorlar
Dudaklarımdan dökülenler, gözlerimde damla oluyorlar
Kalbim yanan alev oluyor, senin olmadığın her yerde
Ellerimde çiçekler olsa, taksam saçlarına
Ne olur sus söyleme gitmeye yoksa yüreğin
Bırak kalsın sessizce bir köşede söyleyeceğin ne varsa
Susma ne olur sevgilim susma
Sen susunca ben sensiz üşüyorum

İşte camdan içeri giren rüzgar ve sen rüzgar, rahat bırak beyaz tül perdeyi. Savurma bütün yazmış olduğum bu kağıtları. Şimdi hangi ele el sürebilirimi ki, mil çektiğim gözlerimden kimlere bakabilirim ki. Tarumar olurum her defasında sen geldiğinde aklıma, kaybolur giderim bir sisle karlı dağların ardına...

Bir bulut misali yüreğim koptu kopacak fırtınanın koynuna
Saçlarını okşar belki yağacak yağmur, kopacak fırtına
Bir seher vakti gelirim demiştin, güvercin misali sessizce bana
Kanaında şimdi ayrılık kaldı tüm güvercinlerin
Susma ne olur sevgilim susma
Sen susunca ben sensiz üşüyorum...

30 Kasım 2010